

Προς :
το Συμβούλιο Διοίκησης του Πανεπιστημίου Κρήτης
τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Κρήτης
την Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Κρήτης

Κοινοποίηση:
Όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα του Π.Κ.

Ρέθυμνο/Ηράκλειο, 7/10/2013

Στην έκτακτη Γ.Σ. του συλλόγου Ε.Τ.Ε.Π. της 3/10/2013 διαπιστώθηκε ότι παρόλο που δεν έχει εκλείψει κανένας από τους λόγους αδυναμίας λειτουργίας του Ιδρύματος, φαίνεται ότι οι αποφάσεις των Τμημάτων, των Σχολών και της Συγκλήτου και οι αντίστοιχες δηλώσεις συμπαράστασης και συμπαράταξης **έχουν ημερομηνία λήξης** στο όριο που εξαντλείται από το νόμο η δυνατότητα έναρξης του ακαδημαϊκού έτους.

Φαντάζει ως 'αναπόφευκτο' το Πανεπιστήμιο να επαναλειτουργήσει κανονικά **σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα**: χωρίς άλλες "ταλαιπωρίες" οι εξετάσεις να γίνουν, οι φοιτητές να εγγραφούν και να πάρουν το πτυχίο τους, τα μαθήματα να αρχίσουν. Η κοινωνία θα ασχοληθεί με κάποιο άλλο πιεστικό πρόβλημα. Το Υπουργείο "Παιδείας" θα συνεχίσει να κομπάζει και να διατείνεται ότι η αναστάτωση που προκλήθηκε ήταν περιορισμένη και συντεχνιακή. Το Παν/μιο Κρήτης θα πρέπει να επιβιώσει ακρωτηριασμένο και να διαχειριστεί τις ανυπέρβλητες λειτουργικές δυσκολίες που θα προκύψουν από την απώλεια των 49 υπαλλήλων. Πέρα όμως από αυτό, θα πρέπει να διαχειριστεί και τις συνέπειες στο εναπομένον προσωπικό, που θα αναμένει καταπτοημένο την επόμενη ΚΥΑ. Και αν το Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να διατηρήσει την αυτοτέλειά του και το όραμά του, να αποτελέσει παράδειγμα για την κοινωνία, τότε ποιος μπορεί;

Το 'αναπόφευκτο' προκύπτει αν αναλογιστούμε τι γίνεται το τελευταίο διάστημα:

- Οι κινητοποιήσεις στα Α.Ε.Ι. έχουν μαζικότητα και συνέπεια μόνο στους κλάδους των εργαζομένων που πλήττονται από τη διαθεσιμότητα. Μικρή είναι η συμβολή και η συμμετοχή των λοιπών, πλην των θιγόμενων, κλάδων, με την πλειοψηφία να κινείται ανάμεσα στην αδιαφορία και τη δυσφορία, ενώ κάποιοι σιωπούν αναμένοντας την εξάντληση των απεργών ή χαίρονται που τη 'γλύτωσαν'.
- Η Κυβέρνηση συνεχίζει να παίζει το γνωστό εκβιαστικό κλεφτοπόλεμο από θέση ισχύος. Άλλωστε έχει την αμέριστη υποστήριξη των Μ.Μ.Ε.
- Ο συντονισμός των κινήσεων μεταξύ των διοικήσεων των 8 Παν/μίων που πλήττονται από τη διαθεσιμότητα (αλλά και των υπολοίπων που πιστεύουν ότι δεν πλήττονται) φαντάζει ανεπαρκής και περιορισμένος σε νομικές διεκδικήσεις.
- Η κοινωνία, σε όποιο βαθμό παρακολουθεί τις εξελίξεις, μένει εν πολλοίς αδιάφορη για τα αιτήματα των 8 Α.Ε.Ι., καθώς έχει εθιστεί από καιρό στην έννοια των απολύσεων. Μόνο σε τοπικό επίπεδο υπήρξε κάποια αντίδραση και τούτο για λόγους μη ακαδημαϊκούς.
- Η αντίδραση των φοιτητών στις αποφάσεις που παίρνονται και που υποθηκεύουν τόσο το δικό τους μέλλον όσο και το μέλλον του δημόσιου Πανεπιστημίου είναι περιορισμένη.

Σαν σε κατάσταση παραλυσίας, τα αντανακλαστικά του Πανεπιστημίου αποδεικνύονται εξαιρετικά μειωμένα, αποδεικνύονται “λίγα” μπροστά στον απεργιακό αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων.

Στο ερώτημα ποιος θα ωφεληθεί από αυτήν την παραλυσία θεωρούμε ότι υπάρχει μία απάντηση: η νομοτελειακή ιδιωτικοποίηση της παιδείας και ειδικά της ανώτατης. Όλα δείχνουν ότι η βούληση της Κυβέρνησης κινείται προς αυτή την κατεύθυνση και δε θα χρειαστεί καν η αναθεώρηση του Συντάγματος. **Οδεύουμε σε τύποις δημόσια Α.Ε.Ι., αλλά χωρίς δημόσια επιχορήγηση, που θα αναγκαστούν είτε να επιβάλουν μόνα τους δίδακτρα είτε να περιστείλουν τη λειτουργία τους και τελικά να κλείσουν.**

Σε ό,τι αφορά το Πανεπιστήμιο Κρήτης, ο Σύλλογος Ε.Τ.Ε.Π. θεωρεί ότι **είναι η ώρα της αλήθειας** από όλους και πρωτίστως από τη θεσμική και φυσική ηγεσία του Ιδρύματος. Για το λόγο αυτό καλούμε:

- Το Συμβούλιο του Ιδρύματος **να χαράξει την πολιτική και τις “κόκκινες” γραμμές του Πανεπιστημίου Κρήτης** σε σχέση με τη απομείωση των οικονομικών και των ανθρώπινων πόρων του και να τη δημοσιοποιήσει ξεκάθαρα στην πανεπιστημιακή κοινότητα.
- Τη Σύγκλητο, πριν από οτιδήποτε άλλο, να πάρει θέση **επί της ουσίας της λειτουργίας** του Ιδρύματος και όχι επί τεχνικών λεπτομερειών (εξετάσεις, έναρξη μαθημάτων, κλπ). Η προσχηματική πολιτική και οι μέχρι τώρα παλινδρομήσεις και ακροβασίες μπέρδεψαν τους φοιτητές και τις οικογένειές τους, επέτειναν την αγωνία εκείνων που εμπίπτουν στη διαθεσιμότητα και δημιούργησαν σύγχυση στην κοινωνία σχετικά με το μέγεθος του προβλήματος.
- Την ακαδημαϊκή κοινότητα και κυρίως τα μέλη Δ.Ε.Π. να συμμετάσχουν μαζικά και δημιουργικά στη συζήτηση για το μέλλον του Ιδρύματος και να προτείνουν τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων. Παρ' όλη τη σταθερή υποστήριξη των Δ.Σ. των ενιαίων φορέων διδασκόντων του Ρεθύμνου στις απεργιακές κινητοποιήσεις του διοικητικού προσωπικού, η μαζική συμμετοχή των μελών Δ.Ε.Π., που αποτελούν τη φυσική και πνευματική δύναμη του Πανεπιστημίου, στη διατύπωση απόψεων και θέσεων αλλά και σε έμπρακτες ενέργειες παραμένει ακόμη ζητούμενο.

Οι παραπάνω κινήσεις κρίνουμε ότι είναι οι μόνες που **σέβονται την αξιοπρέπεια και τη νοημοσύνη όλων μας** και αποτελούν πραγματική προσφορά στο ίδρυμα και τους εργαζομένους του. Σε διαφορετική περίπτωση ο οποιοσδήποτε αγώνας των εργαζομένων, τώρα και στο μέλλον, είναι περιορισμένης εμβέλειας και αποτελέσματος και η όποια συμπαράσταση υποκριτική.

Τέλος, ο σύλλογος Ε.Τ.Ε.Π. Παν/μίου Κρήτης εμμένει στην αρχική του θέση, ότι **“κανένας υπάλληλος του Παν/μίου δεν περισσεύει”** και **προτάσσει αυτήν ακριβώς τη θέση ως την κόκκινη γραμμή**, ζητώντας από το Παν/μιο Κρήτης να κινηθεί με κάθε δυνατό τρόπο προς την αποφυγή της εφαρμογής της ΚΥΑ.

Ο Σύλλογος Ε.Τ.Ε.Π. Πανεπιστημίου Κρήτης